

Arrest

nr. 287 927 van 21 april 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. DASSEN
Pastoor Coplaan 241
2070 BURCHT**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 24 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat K. DASSEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 27 oktober 2015, diende op 30 oktober 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 13 oktober 2017 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing is gemotiveerd als volgt:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige

feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag.

De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag CGVS, dd. 26.01.2017, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst moet erop gewezen worden dat de door u opgegeven leeftijd niet aanvaard kan worden. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend op datum van 22/12/2015 door de dienst Voogdij betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°, 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Programmawet van 24 december 2002 gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test aan dat u op 24 november 2015 ouder bent dan 18 jaar. Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.

De vaststelling dat u zich wilt laten doorgaan als minderjarige terwijl u in werkelijk meerderjarig bent doet niet alleen vermoeden dat u de Belgische asielinstanties tracht te misleiden maar ook laat u hierdoor na een werkelijk zicht te geven op uw levensomstandigheden voor uw komst naar België.

Voorts dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw aangemeten profiel van onopgeleide analfabeet die nooit gewerkt heeft (verklaring DVZ, dd. 07.03.2016, vraag 11; CGVS, p. 3, 8-9). Vooreerst legt u incoherente en weinig plausibele verklaringen af over uw alfabetiseringsgraad. Niet alleen is het op zich weinig plausibel dat de oudste zoon van een tolk nooit naar school geweest zou zijn tegen de wil van zijn vader (CGVS, p. 3) en moeder (CGVS, p. 9) in terwijl zijn twee jongere broers wel voor lange tijd naar school gingen (CGVS, p. 6, 8, 18), het is daarnaast nog minder aannemelijk dat u uw vrije tijd niet gebruikte om als oudste volwassen zoon een bijdrage te leveren aan het gezinsinkomen. U hielp immers niet mee op de gronden van uw vader (CGVS, p. 9), noch hield u de winkel van uw vader open na diens verdwijning. U verklaart dat de winkel van uw vader na diens verdwijning bestond maar gesloten was, en vernietigd werd na de komst van Daesh in uw regio (CGVS, p. 7). Dat een volwassen Afghaans man, oudste zoon van het gezin (CGVS, p. 6), wiens vader anderhalf à tweeënhalf jaar voor zijn vertrek uit Afghanistan verdwenen zou zijn (CGVS, p. 4, 19) waardoor hij gezinshoofd werd, zijn dagen doorbracht al 'spelend met vrienden in het dorp' (CGVS, p. 3) en met cricket te spelen (CGVS, p. 9) is weinig ernstig. Pas wanneer de vraag voor de tweede maal opgeworpen wordt wat u dan de hele dag deed, vertelt u dat u drie jaar madrassalessen volgde (CGVS, p. 9-10), hoewel u eerder tijdens het gehoor naliet dit aan te halen wanneer u gevraagd werd wat u dan zoal deed tijdens de dag (CGVS, p. 3).

U verklaart lessen Nederlands te volgen in een Centrum voor Volwassenenonderwijs (CVO). Wanneer opgemerkt wordt dat analfabeten in principe georiënteerd worden naar Centra voor Basiseducatie (CBE) en dat enkel mensen die secundair onderwijs gevolgd hebben Nederlands kunnen volgen in een CVO, verklaart u dat uw jongere broers u in Afghanistan 's avonds thuis wat hebben leren lezen (CGVS, p. 9). Niet alleen is deze verklaring tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen dat u analfabeet bent, u geeft hiermee ook sterk de indruk uw antwoorden aan te passen naargelang de vraagstelling. Tot slot dient opgemerkt te worden dat uw Facebookprofiel een ander beeld schetst van u dan hetgeen u van uzelf ophangt. Er dient vastgesteld te worden dat u zeer veel berichten op uw profiel publiceert zowel in het Nederlands, Engels als Pashtou en zowel in het Latijns als Pashtou alfabet (zie administratief dossier), hetgeen frappant is voor een analfabeet. Eveneens gaf u reeds vier jaar geleden op uw Facebookpagina aan de boeken "Islamic way of life", "Pakistan: a personal history" en "Quraan Kadim" te appreciëren. Er is geen twijfel dat het profiel 'Prince I. U.' aan u toebehoort. Uw voornaam komt overeen met de profielnaam. U bent daarnaast duidelijk te herkennen op uw verschillende profielfoto's en geeft op uw profiel aan afkomstig te zijn uit 'Acin Oluswali, Nangarhar, Afghanistan' en momenteel in Antwerpen te wonen (zie administratief dossier). Bovendien bent u op Facebook bevriend met de N.(...) K.(...) die u uw documenten vanuit Afghanistan toezond. Deze vaststelling versterkt het vermoeden dat u informatie probeert te verbergen voor de asielinstanties. Wanneer u geconfronteerd wordt met uw incoherente verklaringen rond uw opleidingsniveau en het weinig plausibele karakter van hoe u uw tijd doorbracht in Afghanistan, bevestigt u dat u de waarheid vertelt (CGVS, p. 9).

Het geheel van bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat u geen zicht wilt geven op uw werkelijke identiteit en levensomstandigheden voor uw komst naar België.

Vervolgens werd er vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde levenslange verblijf in Pikhay Khwar, Achin.

Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw werkelijke nationaliteit, uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Zo vertoont uw Facebookprofiel 'P.(...) I.(...) U.(...)' enorm veel interacties met mensen die wonen, werken en studeren in Pakistan (zie administratief dossier). Het mag een raadsel heten hoe een jongeman die verklaart heel zijn leven in het dorp Pikhay Khwar, Achin gewoond te hebben en niet naar school gegaan zou zijn tot een uitgebreide hoogopgeleide Pakistaanse vriendenkring gekomen zou zijn. Zo kan uit de vriendenlijst van 'M.(...) I.(...) P.(...)', die een commentaar schrijft op één van uw profielfoto's waarop u antwoordt, afgeleid worden dat hij in Pakistan woont. Ook 'N.(...) K.(...) K.(...)', die eveneens een reactie publiceert op een profielfoto van u waarop u reageert, geeft op zijn Facebookprofiel aan afkomstig te zijn uit Peshawar, Pakistan en daar gestudeerd te hebben en er nog steeds te wonen. 'N.(...) K.(...)', die een door u gepubliceerde foto likete, geeft eveneens op zijn Facebookprofiel aan uit Peshawar afkomstig te zijn. 'F.(...) U.(...)', die dezelfde foto likete, woont ook in Peshawar. De vriendenlijst en profielfoto met Pakistaanse vlag van 'A.(...) Z.(...)', die meerdere reacties publiceert op uw Facebookprofiel, tonen ook dat hij met een hoge graad van waarschijnlijkheid Pakistaan is. 'M.(...) K.(...) K.(...)', die tevens meerdere reacties op uw profiel plaatst, geeft ook aan uit Peshawar afkomstig te zijn. Hetzelfde dient vastgesteld te worden voor 'N.(...) A.(...)'. 'FH K.(...)' geeft op zijn profiel aan gestudeerd te hebben aan de universiteit van Peshawar, likete verschillende Pakistaanse teams en is lid van een groep rond Peshawar op Facebook. 'A.(...) K.(...)' is lid van dezelfde Facebookgroep rond Peshawar. De uitgebreide vriendenlijst van 'I.(...) K.(...)' toont eveneens een duidelijk verband met Peshawar, Pakistan aan. 'M.(...) K.(...) M.(...) K.(...)' geeft te kennen op zijn Facebookprofiel dat hij afkomstig is van Peshawar, er naar school ging en er aan de universiteit studeerde en er nog steeds woont. 'Z.(...) K.(...)' is lid van drie Peshawargerelateerde Facebookgroepen. 'N.(...) S.(...)' geeft tot slot ook aan afkomstig te zijn uit Peshawar op zijn Facebookprofiel. Alle hierboven aangehaalde personen plaatsten één of meerdere reacties op uw Facebookprofiel.

Bovendien dient vastgesteld te worden dat u op Facebook lid was van twee Pakistaanse studentengroepen en een andere Pakistaanse Facebookgroep (zie administratief dossier). Het is weinig plausibel dat u als Afghaan die heel zijn leven in Afghanistan woonde op Facebook lid zou worden van typisch Pakistaanse Facebookgroepen en niet van de Afghaanse Facebookgemeenschap, die nochtans ook zeer actief is. Daarbij moet eveneens aangekaart worden dat het weinig toevallig lijkt dat nadat uw account een periode offline was hij terug boven water kwam zonder de "Pakistaanse" groepen. Voorts blijkt ook een frappant deel van uw voorkeuren op Facebook te wijzen in de richting van Pakistan. Pakistaanse politici, Pakistaanse artiesten, Pakistaanse nieuwssites, het Pakistaans leger, Pakistaanse steden, sites in het Urdu en zelfs de pagina "I love MY Pakistan" worden door u geliket. Opnieuw kan er niet begrepen worden hoe een man die zijn hele leven in een dorp in Afghanistan heeft gewoond een dergelijke verwantschap met een ander land en zeker interesse in een taal die hij niet beheerst heeft opgebouwd.

Een overzicht van uw Facebookactiviteit in de tijd geeft nog een markanter beeld. Zonder uitzondering hebben alle posts die u likte in 2014 en 2015 betrekking op Pakistan en dan nog voornamelijk op de politieke situatie in Pakistan. Deze vaststellingen doen andermaal zeer sterk afbreuk aan het geloof in uw voorgehouden identiteit en verblijf in Afghanistan.

Verder is uw maatschappelijke kennis van uw beweerde regio van herkomst ontoereikend voor iemand die er gans zijn leven gewoond zou hebben. Zo omschrijft u het Provincial Reconstruction Team (PRT), waarvoor uw vader drie jaar gewerkt zou hebben als tolk, als een firma (CGVS, p. 4-5). Een PRT was echter een organisatie die burger- en militair personeel combineerde onder leiding van de VS of een andere ISAF-coalitiepartner om de veiligheid, het bestuur en de economische ontwikkeling in onveilige regio's die slecht toegankelijk waren voor ngo's te verbeteren (zie administratief dossier). De PRT van Nangarhar werd opgericht in 2004 onder leiding van de VS (zie administratief dossier). Het is daarom merkwaardig dat u steevast verklaart dat uw vader voor de Engelsen tolkte (CGVS, p. 4-5, 7). Gevraagd welke werken het PRT in uw regio gedaan heeft, zegt u dat het PRT niet bestond in uw dorp en dat er andere firma's naar uw dorp kwamen (CGVS, p. 5). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat het Nangarhar PRT zeer actief was en voor honderden miljoenen dollars aan projecten uitvoerde in Nangarhar vanaf haar oprichting tot in 2010, waaronder in de onveilige districten grenzende aan Pakistan zoals Achin (zie administratief dossier).

Daarnaast stelt de aanbevelingsbrief voor uw vader die u neerlegt dat uw vader drie jaar lang voor de PRT tolkte in uw district, Achin. Dat u als zoon van een tolk van het Nangarhar PRT niet in staat bent een correcter beeld te schetsen van wat het PRT was en waar het actief was, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw levenslange verblijf in Achin. Vervolgens is het merkwaardig dat u de naam niet weet van de school waar uw twee broers naartoe gingen in Kahi (CGVS, p. 6, 18). U verklaart uw onwetendheid door te stellen dat u er nooit geweest was (CGVS, p. 18), ook al verklaart u zelf dat Kahi vlakbij uw dorp Pikhay Khwar ligt (CGVS, p. 6) en specificeert u later dat het op 3 km van uw dorp ligt (CGVS, p. 18).

Er mag verwacht worden dat de naam van de school waar uw beide broers naartoe gingen ter sprake kwam binnen uw gezin. Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af over waar uw broers naar school gaan. Hoewel u aanvankelijk verklaart dat uw broers naar de grote middelbare school van Kahi gaan (CGVS, p. 6), past u later tijdens het gehoor uw verklaringen aan door te stellen dat uw broers sinds drie à vier maanden na de verdwijning van uw vader niet meer naar school gingen in Kahi. Recent zou u te weten zijn gekomen dat zij in Marko naar school gaan (CGVS, p. 18-19). Dat u de naam van hun school niet weet en dat u uw verklaringen over waar zij school lopen aanpast tijdens het gehoor schendt het geloof in uw beweerde afkomst uit Achin verder. Gevraagd of u zich een grote aanslag herinnert op een school in Achin, zegt u dat u zich wel herinnert dat de directeur van één van de scholen in Achin ontvoerd en vermoord is geweest (CGVS, p. 17). In 2012 bliezen 45 gewapende mannen echter een jongensschool in Achin waar 1.150 leerlingen les volgden op. Zes klaslokalen werden daarbij volledig in het puin gelegd (zie administratief dossier). Het is opmerkelijk dat u zich zulk een incident niet zou herinneren.

Verder verklaart u tijdens uw gehoor op 26 januari 2017 dat 'vier jaar geleden' tien burgers ontvoerd werden door Daesh strijders omdat ze de taliban steunden (CGVS, p. 14). Deze verklaringen zijn tegenstrijdig met de informatie die het CGVS heeft over de aanwezigheid van Daesh in Achin. Volgens David Mansfield van AREU zouden Daeshstrijders zich sinds maart 2015 ophouden in Achin (zie administratief dossier). Ook op de gereputeerde nieuwssite Pajhwok duiken de eerste berichten over de aanwezigheid van Daesh of Islamitische Staat (IS) in Achin pas op vanaf maart 2015, m.a.w. enkele maanden voor uw vertrek uit uw beweerde regio van herkomst. Ook Afghan Analysts Network situeert de aankomst van Daesh in Nangarhar 'enkele maanden' na februari 2015 (zie administratief dossier). Het eerste gruwelijke machtsvertoon van IS in Achin dateert van april 2015. Op 16 juli 2015, ongeveer een maand na uw vertrek, werden elf burgers, waaronder stamoudsten, gedwongen plaats te nemen in kuilen vol explosieven en op gruwelijke wijze om het leven gebracht (zie administratief dossier). Dat u een ontvoering van tien burgers door Daesh in uw regio enkele jaren voor uw vertrek situeert, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Achin ten zeerste en doet de kennis die u etaleert over uw regio van herkomst ingestudeerd overkomen. Bovendien is uw situering van een ontvoering door Daesh als 'vier jaar geleden' incoherent met uw eerdere verklaring dat Daesh 'tweeënhalf jaar geleden' arriveerde in uw regio (CGVS, p. 7).

Uw kennis over machtige personen in uw regio van herkomst is verder ontoereikend voor iemand die verklaart er heel zijn leven doorgebracht te hebben. U legt slechts oppervlakkige verklaringen af over Mangal Bagh, de leider van de Lashkar-i-Islami leden die in het nabijgelegen district Shinwar wonen en die zich in 2015 aansloten bij IS (zie administratief dossier). U verklaart dat hij strijd voert in uw regio en onschuldige mensen vermoordt, maar heeft geen idee tot welke groepering hij behoort en of hij aan de kant van de taliban of van Daesh staat (CGVS, p. 15). Gepeild of de naam Hafiz Saeed Khan u iets zegt, spreekt u over drie dorpingen uit de regio (CGVS, p. 15).

Dat Hafiz Saeed Khan tevens de leider van IS in Afghanistan was op het ogenblik van uw vertrek uit Afghanistan, dat u rond juni 2015 situeert, komt niet in u op. Hij werd om het leven gebracht in Achin door een Amerikaanse dronestrike in juli 2016. Maar ook reeds in juli 2015 en enkele maanden daarvoor werden dronestrikes uitgevoerd met de bedoeling hem te doden. In de periode rond uw vertrek werd zijn dood in Achin verkeerdelijk twee keer aangekondigd.

Tot slot dient nog opgemerkt te worden dat u het district Durbaba dat u aanhaalt verkeerdelijk situeert als liggend in de richting van Mekka ten opzichte van Achin (CGVS, p. 13). Het district Durbaba ligt namelijk in het oosten van Achin, terwijl Mekka in de tegenovergestelde richting, namelijk het zuidwesten ligt van Achin (zie administratief dossier).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Achin gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Achin heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van

herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 26/01/2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p. 2). U werd tijdens het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof gehecht werd aan uw voorgehouden levensomstandigheden in Pikhay Khwar, Achin (CGVS, p. 9-19). U bevestigde hierop uw beweerde levensstijl en afkomst uit Pikhay Khwar, Achin. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke identiteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die u heeft neergelegd, vermogen de appreciatie van het CGVS niet te veranderen. Documenten ter ondersteuning van een asielaanvraag kunnen enkel als bewijs worden aanvaard, indien ze dienen ter ondersteuning van waarschijnlijke en coherente verklaringen, hetgeen zoals hierboven uiteengezet niet het geval is. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) dat Afgaanse documenten zeer weinig waarde hebben gezien de hoge graad van corruptie in het land. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek door Afgaanse deskundigen niet van authentieke te onderscheiden. Hierdoor hebben Afgaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas van een Afgaanse asielzoeker. Uw taskara en de taskara van uw vader kunnen het geloof in uw herkomst uit Achin, Nangarhar daarom niet herstellen. De briefomslag die u neerlegt blijkt verzonden te zijn in Hesarak district. U heeft hiervoor geen verklaring (CGVS, p. 15). Het inschrijvingsformulier voor uw lessen Nederlands aan een CVO is zoals reeds besproken werd tegenstrijdig met uw zelfverklaarde analfabetisme. De foto's van uw voorgehouden vader op zijn werk, waarop u overigens niet te zien bent, het certificaat en de aanbevelingsbrief betreffende zijn werk, bevatten geen indicaties over uw verblijf in Achin. De aanbevelingsbrief werd reeds besproken in het kader van uw ongeloofwaardige herkomst uit Achin.

De talibanbrief kan evenmin het geloof in uw beweerde herkomst uit Achin herstellen.”

1.2. Op 28 november 2017 diende verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 10 januari 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van een volgend verzoek.

1.3. Op 29 januari 2018 diende verzoeker een derde verzoek om internationale bescherming in. Op 30 maart 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van een volgend verzoek.

1.4. Op 26 april 2018 diende verzoeker een vierde verzoek om internationale bescherming in. Op 14 juni 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van een volgend verzoek.

1.5. Op 1 augustus 2018 diende verzoeker een vijfde verzoek om internationale bescherming in. Op 6 november 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van een volgend verzoek.

1.6. Op 15 januari 2019 diende verzoeker een zesde verzoek om internationale bescherming in. Op 28 juni 2019 nam de commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van een volgend verzoek.

1.7. Op 1 augustus 2019 diende verzoeker een zevende verzoek om internationale bescherming in. Op 24 februari 2020 nam de commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van een volgend verzoek.

1.8. Op 9 november 2020 diende verzoeker een achtste verzoek om internationale bescherming in. Op 28 maart 2021 nam de commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van een volgend verzoek.

1.9. Op 23 augustus 2021 diende verzoeker een negende verzoek om internationale bescherming in. Op 24 maart 2022 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van een volgend verzoek. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 25 maart 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 23/08/2021
Overdracht CGVS: 13/10/2021*

In het kader van uw eerste verzoek verklaarde u Afghaans staatsburger te zijn en Pashtun. U heeft heel uw leven in het dorp Pikhay Khwar (district Achin, provincie Nangarhar) gewoond. U verklaarde geboren te zijn op 17 aqrab 1377 (Afghaanse kalender, komt overeen met 8 november 1998 volgens de Gregoriaanse kalender). Uw vader werkte als tolk voor het Provincial Reconstruction Team (PRT) van 1383 (2004) tot 1386 (2007). Nadien hield hij een winkel open. U hielp uw vader in de winkel. Ongeveer tweeënhalve jaar geleden werd uw vader ontvoerd. Na de verdwijning van uw vader hielpen uw ooms langs moederszijde u financieel. Uw moeder verdiende ook wat geld door koranlessen te geven aan meisjes. Zes maanden voor uw vertrek greep Daesh de macht in uw dorp en vernietigde de winkel van uw vader. Twee jaar na de verdwijning van uw vader ontving uw familie twee brieven van de taliban. De eerste brief was aan uw vader gericht. Vier dagen later dropte de taliban een tweede brief, deze keer aan u gericht, waarin u werd opgedragen u aan te melden bij de taliban. U ging te rade bij malek S.(...) H.(...), die aangaf u niet te kunnen helpen en u doorverwees naar de politiecommandant. Ook deze laatste gaf aan u niet te kunnen helpen. U en uw familie gingen daarop bij uw oom wonen in het nabijgelegen dorp Marko. Na een drietal weken droeg uw oom u op te vluchten omdat hij zelf niet door uw aanwezigheid in de problemen gebracht zou worden. Op 30 oktober 2015 diende u om bovenstaande redenen een eerste verzoek om internationale bescherming in in België.

In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming nam het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 13 oktober 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof werd geacht aan uw herkomst uit Achin, provincie Nangarhar. U diende geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

U diende op 28 november 2017 een tweede verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw tweede verzoek haalde u aan dat u en uw familie nog steeds de taliban vrezen naar aanleiding van de ontvoering van uw vader en dat u daarnaast nog steeds Daesh vreest. Uw broer zou gestopt zijn met school omdat hij merkte dat hij gevolgd werd. Ook waren uw moeder en broer verhuisd van uw oom naar een voor u onbekende bestemming. U haalde aan geen nieuwe documenten te hebben omdat u geen contact meer had kunnen maken met uw familie sinds anderhalve maand. In het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming nam het CGVS op 10 januari 2018 een beslissing tot weigering van de inoverwegingname van uw verzoek om internationale bescherming. U diende geen beroep in bij de RvV.

U diende op 29 januari een derde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw derde verzoek om internationale bescherming haalde u aan dat u nog steeds de taliban en Daesh vreest en dat

uw oom langs moederszijde uw broers en zussen heeft opgesloten en uw moeder twee keer geslagen heeft. U legt geen nieuwe documenten neer. U haalde aan dat een brief van het districtshuis, twee dreigbrieven van de taliban en een klacht u zouden zijn opgestuurd door uw oom langs vaderszijde, G.(...) N.(...) S.(...), maar dat deze u nog niet bereikt hadden. In het kader van uw derde verzoek om internationale bescherming nam het CGVS op 30 maart 2018 een beslissing tot weigering van de inoverwegingname van uw verzoek om internationale bescherming. U diende geen beroep in bij de RvV.

Op 26 april 2018 diende u een vierde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw vierde verzoek om internationale bescherming haalde u aan dat u niet kunt terugkeren naar uw land omwille van de problemen die u eerder reeds uiteenzette. Bij terugkeer naar Afghanistan vreesde u gedood te worden door de taliban of Daesh. Ter ondersteuning van uw vierde verzoek legde u de volgende originele documenten neer: de tweede dreigbrief die u ontving van de taliban, een klacht die u indiende bij het districtshuis van Achin naar aanleiding van de eerste dreigbrief die u ontving van de taliban, een dreigbrief van de taliban gericht aan uw oom M.(...) S.(...), een verklaring van de dorpsraad van Pikhay Khwar waarin bevestigd wordt dat u afkomstig bent van Pikhay Khwar en de verzendingsnota van de briefomslag waarin de documenten u werden toegestuurd door een dorpsgenoot Assad. Het CGVS verklaarde uw vierde verzoek om internationale bescherming op 14 juni 2018 niet-ontvankelijk. U diende geen beroep in bij de RvV.

Op 1 augustus 2018 diende u een vijfde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw vijfde verzoek om internationale bescherming haalde u aan dat uw problemen die u in uw vorige aanvragen uiteenzette nog steeds actueel zijn. Bij terugkeer naar Afghanistan vreesde u de taliban, Daesh en uw oom langs moederszijde. U legde geen nieuwe documenten neer ter ondersteuning van uw vijfde verzoek om internationale bescherming. Het CGVS verklaarde uw vijfde verzoek om internationale bescherming op 6 november 2018 niet-ontvankelijk. U diende geen beroep in bij de RvV.

Op 15 januari 2019 diende u een zesde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw zesde verzoek om internationale bescherming haalde u aan dat uw problemen die u in uw vorige aanvragen uiteenzette nog steeds actueel zijn. Bij terugkeer naar Afghanistan vreesde u de taliban, Daesh en uw familie. U legde geen nieuwe documenten neer ter ondersteuning van uw zesde verzoek om internationale bescherming. Het CGVS verklaarde uw zesde verzoek om internationale bescherming op 28 juni 2019 niet-ontvankelijk. U diende geen beroep in bij de RvV.

Op 1 augustus 2019 diende u een zevende verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw zevende verzoek om internationale bescherming haalde u aan dat uw problemen die u in uw vorige aanvragen uiteenzette nog steeds actueel zijn. U verklaarde dat u niet eerlijk was in uw vorige verzoeken over uw eerdere verblijfplaatsen. U werd door uw vader met enkele dorpelingen uit Afghanistan meegestuurd naar Pakistan om er te werken in de verkoop van kledij. Uw familie bleef achter in Afghanistan terwijl u in Pakistan verbleef. U had er echter geen verblijfsdocumenten en daarom werd u tweemaal vastgehouden in Pakistan. Nadat uw vader verdween keerde u terug naar Afghanistan. U verzweeg in het verleden in Pakistan te hebben gewoond op aanraden van anderen en omdat u er geen bewijzen van kon voorleggen. Bij terugkeer naar Afghanistan vreesde u de taliban en uw familie omwille van de redenen die u in uw eerdere verzoeken uiteenzette. Het CGVS verklaarde uw zevende verzoek om internationale bescherming op 25 februari 2020 niet-ontvankelijk. U diende geen beroep in bij de RvV.

Op 9 november 2020 diende u een achtste verzoek om internationale bescherming in. In het kader van dit verzoek verklaarde u dat uw problemen nog steeds actueel waren. U vernam van uw moeder dat de taliban u nog steeds zochten. Uw laatste verblijfplaats in Afghanistan was Marko gelegen te Nangarhar. U verbleef hier van 2013 tot uw vertrek uit Afghanistan ongeveer zes jaar geleden. Voordien woonde u in Pakistan, maar u weet niet waar of hoe lang. In het kader van uw achtste verzoek legde u documenten voor om aan te tonen dat u niet naar school ging, maar wel Engelse les volgde en dat u in Pakistan gewoond heeft. Bij terugkeer naar Afghanistan vreesde u gedood te worden door de taliban, daesh en uw ooms van moederszijde.

Op 25 maart 2021 verklaarde het CGVS uw achtste verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk. U diende geen beroep in tegen deze beslissing.

Zonder België verlaten te hebben diende u op 23 augustus 2021 een negende verzoek om internationale bescherming in. In het kader van dit verzoek wijst u erop dat uw problemen nog steeds actueel zijn.

De taliban hebben de macht overgenomen in Afghanistan. U woont al meer dan zes jaar in België. Uw vader werkte als tolk voor de coalitie. U begrijpt niet waarom u niet geloofd wordt en waarom uw bewijzen en documenten niet geloofd worden. De taliban bedreigt elke persoon die gewerkt heeft met vorige coalities en de EU of Amerika. Enkel u woonde in Pakistan, uw familie niet. U vernam van uw oom M.(...) S.(...) dat uw broer I.(...) aangevallen werd door onbekenden maar dat hij het overleefde. U heeft nog contact met uw familie, maar het is al enkele weken geleden dat u hen gehoord heeft. Het contact is moeilijk nu ze verstopt leven door de taliban die alle mensen opsporen en vermoorden. Ze zijn bang voor de taliban. Hun nummer werkt nu niet.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u dat u gedood zal worden door de taliban of daesh die met elkaar in oorlog zijn.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw achtste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn of door de verzoeker om internationale bescherming worden voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4. Bij gebrek aan dergelijke elementen kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk verklaren.

Er dient vooreerst te worden aangestipt dat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 13 oktober 2017 uw eerste verzoek afsloot met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon gehecht worden aan uw beweerde herkomst uit Afghanistan, meer bepaald uit Pikhay Khwar, gelegen in het district Achin van de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst kon er evenmin enig geloof gehecht worden aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden was. Tegen deze beslissing hebt u geen beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Al uw daaropvolgende verzoeken om internationale bescherming werden niet-ontvankelijk verklaard gezien u geen nieuwe elementen of feiten aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking zou komen.

In het kader van uw zevende verzoek werd vastgesteld dat er ondanks de wijziging van uw verklaringen over uw verblijfplaatsen nog steeds besloten moest worden dat u geen werkelijk zicht op uw identiteit en uw herkomst wilde geven. Het CGVS stelde immers vast dat uw verklaringen in het kader van uw zevende verzoek dat u enige tijd in Pakistan zou hebben gewoond, geen nieuw licht lieten schijnen op de eerdere beoordeling van het CGVS dat u uw beweerde herkomst in Afghanistan niet aannemelijk maakte. Voorts stelde het CGVS vast dat u onvoldoende duidelijkheid schepte over uw verblijf in Pakistan. In het kader van uw zevende verzoek vermeldde u niet wanneer u naar Pakistan verhuisde, hoelang u in dit land verbleef of zelfs in welk dorp u woonde (verklaring volgend verzoek d.d. 10 januari 2020). Er werd vastgesteld dat dit niet getuigde van een intentie werkelijk zicht te bieden op uw verleden. Evenzeer oordeelde het CGVS dat er nog steeds geen geloof gehecht kon worden aan het door u aangemeten profiel. Het CGVS aanvaardde uw voorstelling dat u langdurig als Afghaans arbeidsimmigrant in Pakistan verbleef niet.

Het CGVS achtte het ongeloofwaardig dat u niet naar school ging in Pakistan en werkte in een kledijhandel. Zo werd er onder meer gewezen op de vaststellingen bij uw eerste verzoek waaruit bleek dat u over een hoogopgeleide vriendenkring in Pakistan beschikte, op het feit dat uit uw facebookprofiel bleek dat u zeer veel berichten postte in het Nederlands, Engels, Pashtou, en zowel in het Latijns als in het Arabisch alfabet. Het CGVS concludeerde dat u nog steeds geen zicht bood op uw identiteit, op uw herkomst uit Afghanistan en op de omstandigheden van uw verblijf in Pakistan. U diende geen beroep in tegen deze beslissing. In het kader van uw achtste verzoek bracht u geen elementen aan die een nieuw licht konden doen schijnen op de vaststellingen die het CGVS maakte in het kader van uw zevende verzoek. Er diende immers vastgesteld te worden dat u geen elementen aanbracht die een nieuw licht deden schijnen op de vaststelling dat u uw beweerde herkomst uit Afghanistan niet aannemelijk maakt en dat u onvoldoende zicht bood op uw verblijf in Pakistan, herkomst uit Afghanistan en het door u aangemeten profiel. U diende geen beroep in tegen deze beslissing. Er resten u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en de beoordeling ervan staat vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden. Uw stelling dat enkel u en niet uw familie in Pakistan woonde werpt immers geen nieuw licht op voorgaande vaststellingen (verklaring volgend verzoek d.d. 11 oktober 2021, punt 16).

Met betrekking tot het feit dat u aanhaalt dat uw problemen nog steeds actueel zijn (verklaring volgend verzoek d.d. 11 oktober 2021, punt 16) dient gewezen worden op de eerder uiteen gezette historiek van uw dossier waaruit blijkt dat er geen geloof gehecht kon worden aan uw asielmotieven. Het louter vasthouden aan verklaringen die als niet als aangetoond werden beschouwd, is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen. Hoewel u meent dat u via sociale media weet dat uw problemen in uw land van herkomst nog steeds actueel zijn (verklaring volgend verzoek d.d. 11 oktober 2021, punt 16), legt u geen begin van bewijs neer om dit te ondersteunen. Nochtans kan van een verzoeker om internationale bescherming verwacht worden dat hij zo snel mogelijk alle relevante informatie en documenten met betrekking tot zijn vrees overmaakt aan de asielinstanties.

Wat uw opmerking betreft dat u al meer dan zes jaar in België bent (verklaring volgend verzoek d.d. 11 oktober 2021, punt 16), dient vastgesteld te worden dat u hieromtrent geen concrete vrees aanhaalt. Volledigheidshalve kan aangestipt worden dat uit de beschikbare landeninformatie niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in Europa te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen. U toont geenszins aan en uit de beschikbare informatie blijkt niet dat eenieder die na een verblijf in het buitenland naar Afghanistan terugkeert, zou dreigen te worden geconfronteerd met ernstige problemen of te worden geïnterviewd of vervolgd. U dient zulks derhalve in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke. U brengt immers geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen; laat staan dat u in concreto aannemelijk zou maken dat, door wie, waar, wanneer of in welke omstandigheden u daardoor zou dreigen te worden geïnterviewd, gestigmatiseerd en/of vervolgd.

Aangaande uw verwijzing naar de machtsovername door de taliban; het gegeven dat u naar voren schuift dat uw vader als tolk voor de coalitie werkte en dat de taliban elke persoon bedreigt die gewerkt heeft met de vorige coalitie en de EU of Amerika (verklaring volgend verzoek d.d. 11 oktober 2021, punt 16) en het feit dat u aanhaalt dat uw familie verstoep leeft gezien de taliban alle mensen opsporen en vermoorden (verklaring volgend verzoek d.d. 11 oktober 2021, punt 21) dient, behalve het feit dat er in het verleden geen geloof gehecht werd aan uw asielmotieven, ook benadrukt te worden dat het door u geschetste profiel van uw vader als tolk bij het Provincial Reconstruction Team (PRT) niet aannemelijk is. Hier kan vooreerst gewezen worden op de volgende passage uit de beslissing van het CGVS in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming: "Zo omschrijft u het Provincial Reconstruction Team (PRT), waarvoor uw vader drie jaar gewerkt zou hebben als tolk, als een firma (CGVS, p. 4-5). Een PRT was echter een organisatie die burger- en militair personeel combineerde onder leiding van de VS of een andere ISAF-coalitiepartner om de veiligheid, het bestuur en de economische ontwikkeling in onveilige regio's die slecht toegankelijk waren voor ngo's te verbeteren (zie administratief dossier). De PRT van Nangarhar werd opgericht in 2004 onder leiding van de VS (zie administratief dossier). Het is daarom merkwaardig dat u steevast verklaart dat uw vader voor de Engelsen tolkte (CGVS, p. 4-5, 7). Gevraagd welke werken het PRT in uw regio gedaan heeft, zegt u dat het PRT niet bestond in uw dorp en dat er andere firma's naar uw dorp kwamen (CGVS, p. 5). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat het Nangarhar PRT zeer actief was en voor honderden miljoenen dollars aan projecten

uitvoerde in Nangarhar vanaf haar oprichting tot in 2010, waaronder in de onveilige districten grenzende aan Pakistan zoals Achin (zie administratief dossier). Daarnaast stelt de aanbevelingsbrief voor uw vader die u neerlegt dat uw vader drie jaar lang voor de PRT tolkte in uw district, Achin. Dat u als zoon van een tolk van het Nangarhar PRT niet in staat bent een correcter beeld te schetsen van wat het PRT was en waar het actief was, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw levenslange verblijf in Achin.”. Voorgaande vaststellingen doen niet alleen vraagtekens rijzen bij uw beweerde verblijf in Achin, maar zetten ook de geloofwaardigheid van het beweerde werk van uw vader voor het PRT op de helling. De ongeloofwaardigheid van het werk van uw vader wordt ook bevestigd door het feit dat u niet op de hoogte was hoe uw vader deze job kreeg (notities CGVS d.d. 26 januari 2017 (CGVS), p. 4). Deze vaststellingen nopen ertoe te besluiten dat het werk van uw vader voor het PRT niet geloofwaardig is. De documenten die u in het kader van uw eerste verzoek neerlegde overtuigen allerminst van het tegendeel. Vooreerst kan aangestipt worden dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse documenten kunnen verkregen worden waardoor er zeer weinig waarde aan gehecht kan worden aan dergelijke documenten. Bovendien dienen enkele bedenkingen gemaakt te worden bij de door u voorlegde documenten. Zo kan vastgesteld worden dat de door u neergelegde aanbevelingsbrief met betrekking tot het werk van uw vader voor het PRT bukt van de taalfouten. Zo staat er subjct in plaats van subject, mettings in plaats van meetings en repore in plaats van report. Ook is het gebruik van hoofdletters in deze brief niet correct. Zo staat er ‘Abbas Skillfully Translated’. Het komt allerminst geloofwaardig over dat een aanbevelingsbrief van het PRT dergelijke taalfouten zou bevatten. Ook komt deze brief allerminst authentiek over. De logo’s van de hoofding zijn van een slechte kwaliteit en doen uitschijnen dat dit document veeleer geproduceerd werd aan de hand van knip-en plakwerk dan dat het daadwerkelijk origineel is. Met betrekking tot de beweerde foto’s van uw vader op zijn werk kan opgemerkt worden dat het bevreemdend is dat u er niet in slaagt om foto’s van u en uw vader samen neer te leggen indien dit daadwerkelijk uw vader zou zijn (CGVS, p. 11). Dat uw moeder zocht naar foto’s van u en uw vader samen maar er geen vond, biedt hier geen afdoende verklaring voor (CGVS, p. 11). Het appreciatiecertificaat dat u neerlegt is niet van die aard dat het de geloofwaardigheid van het werk van uw vader kan herstellen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Er dient dus besloten te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan de voorgehouden werkzaamheden van uw vader voor het PRT.

Zelfs indien enig geloof gehecht zou kunnen worden aan de beweerde werkzaamheden van uw vader voor het PRT, quod non in casu, dan nog dient vastgesteld te worden dat uit de door u neergelegde aanbevelingsbrief blijkt dat hij slechts tot 15 december 2007 voor het PRT gewerkt zou hebben en dat u doorheen de behandeling van uw verzoeken nooit geloofwaardige problemen met betrekking hiertoe heeft aangehaald. U verduidelijkt geenszins waarom de taliban nog steeds interesse in de persoon van uw vader zou hebben zo’n vijftien jaar na zijn beweerde activiteiten als tolk en zo’n tien jaar na zijn verdwijning (CGVS, p. 4). Uit de Afghanistan Country Focus van Easo van januari 2022 (te raadplegen op : https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) blijkt dat er inderdaad vroegere werknemers van buitenlandse troepen het slachtoffer werden van wraakacties van leden van de taliban. De informatie verduidelijkt evenwel ook dat er geen sprake is van systematische vervolging van vroegere werknemers maar van individuele incidenten verspreid over het hele land. Bovendien blijkt er eveneens dat familieleden slechts in sommige gevallen gevisieerd werden en dan in het bijzonder in de zoektocht naar de vroegere werknemer. Een loutere verwijzing naar het werk van een familielid kan derhalve niet volstaan om een beschermingsnood in hoofde van een verzoeker aan te tonen. Dit dient in concreto aangetoond te worden en dat is hier allerminst het geval. Specifiek gevraagd naar bedreigingen naar uw persoon, antwoordde u louter dat de taliban elke persoon bedreigt die gewerkt heeft met vorige coalities en de EU of Amerika (verklaring volgend verzoek 11 oktober 2021, punt 16). Dit is een zeer algemene opmerking waarmee u geenszins in concreto aantoont dat u vervolgd zou worden omwille van het vermeende werk van uw vader. Er moet dan ook besloten worden dat u door uw verwijzing naar het werk van uw vader geen nieuw element aanhaalt dat uw kans op een beschermingsstatus aanzienlijk vergroot.

Met betrekking tot uw verklaringen dat uw broer I.(...) aangevallen werd door onbekenden (verklaring volgend verzoek d.d. 11 oktober 2021, punt 13) dient vastgesteld te worden dat u hier slechts zeer beperkte verklaringen over geeft. U zegt louter dat hij werd aangevallen door onbekenden en dat hij het overleefde (verklaring volgend verzoek d.d. 11 oktober 2021, punt 13). U werpt dit niet op als nieuw element en u legt geen begin van bewijs neer met betrekking hiertoe neer (verklaring volgend verzoek d.d. 11 oktober 2021, punt 16).

U laat na om uiteen te zetten of en om welke redenen dit eventueel in uw hoofde van een beschermingsnood bij terugkeer naar Afghanistan zou kunnen getuigen. Gelet op de vaagheid van uw verklaringen, het gebrek aan bewijs en het ontbreken van enige verdere uitleg met betrekking tot een eventuele vrees in uw hoofde, kan dit dan ook niet beschouwd worden als een nieuw element dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Hoewel dient te worden herhaald dat u geen duidelijk zicht wenst te bieden op uw precieze herkomst; en met betrekking tot uw stelling dat de taliban en daesh in oorlog zijn met elkaar (verklaring volgend verzoek d.d. 11 oktober 2021, punt 16), kan wat de veiligheidssituatie in Afghanistan betreft gewezen worden op onderstaande vaststellingen.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EASO Country Guidance: Afghanistan van november 2021 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2021.pdf) in rekening genomen.

In de EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Zowel uit de analyse van de situatie als uit de EASO Guidance Note blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

In de loop van 2021 is de situatie in Afghanistan drastisch gewijzigd. In het kader van het Doha-vredesakkoord van 29 februari 2020 tussen de taliban en de Verenigde Staten kondigde deze laatste aan dat ze tegen 1 mei 2021 haar troepen uit Afghanistan zou terugtrekken. Deze datum werd niet gehaald, maar in april 2021 kondigde President Biden aan dat de effectieve terugtrekking rond zou zijn op 11 september 2021. Het voorjaar van 2021 werd gekenmerkt door het geleidelijke vertrek van de internationale troepen en, vanaf mei 2021, een grootschalig offensief van de taliban. Initieel richtte de taliban zich voornamelijk op landelijke gebieden in het noorden van het land, waar de weerstand tegen hen steeds het sterkst is geweest, maar al spoedig werden ook districten in andere delen van het land ingenomen. Vele gebieden werden overgedragen aan de taliban d.m.v. onderhandelingen en nadat strijdkrachten van de toenmalige overheid hun checkpoints en kazernes hadden verlaten en/of overgedragen aan de oprukkende taliban. In de loop van juni versnelde de taliban haar offensief en tegen het einde van de maand controleerde ze om en bij de 160 districten. In juli 2021 zette de taliban haar opmars verder, nam ze een serie strategische grensposten over en vanaf augustus 2021 richtte de taliban zich op de grote steden. Op 6 augustus was Zaranj (Nimroz) de eerste provinciehoofdplaats die in handen van de taliban viel en dit na onderhandelingen met lokale leiders. In de volgende dagen kwamen ook andere grote steden als Kunduz (8 augustus), Pul-i Khomri (10 augustus), Ghazni, Herat (12 augustus), Kandahar, Laskar Gah (13 augustus) en Mazar-i Sharif (14 augustus) onder controle van de taliban. Nadat ook Jalalabad in de ochtend van 15 augustus na onderhandelingen werd overgenomen, reden later die dag talibanstrijders ook de hoofdstad Kabul binnen zonder er verzet aan te treffen. Panjshir, de enige provincie die op de avond van 15 augustus nog niet in handen van de taliban was, werd volgens de taliban op 6 september ingenomen. De leider van de verzetsstrijders rapporteerde dat er nog steeds werd gevochten in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan

Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf en EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban een belangrijk deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als dusdanig als actor aanwezig zijn. Het verdwijnen van een belangrijke actor uit het conflict draagt mee bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan sterk gedaald. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen onder andere voormalige veiligheids- en overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP en anderzijds van aanslagen door ISKP, vnl. tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die de sjiitische minderheid viseerden en die werden opgeëist door ISKP. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit.

De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Op 6 november 2021 rapporteerde UNHCR dat er in 2021 zo'n 681 300 nieuwe intern ontheemden waren in Afghanistan. UNOCHA rapporteerde dat er ongeveer 336 000 intern ontheemden waren in de periode tussen 1 juni en 22 augustus 2021. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden. Zo werden er voor de periode tussen 4 augustus en 18 oktober 2021 zo'n 22 000 intern ontheemden gerapporteerd. Het merendeel van deze intern ontheemden zijn vrouwen en kinderen. Bovendien schatte UNHCR in november 2021 dat er sinds september 2021 zo'n 169 000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in Afghanistan een sterke daling is van het geweld. Er is een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en de incidenten die zich wel nog voordoen zijn hoofdzakelijk doelgericht van aard. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag vanuit gegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt evenwel dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) nietoverheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Het CGVS meent, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socioeconomische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, UN Secretary General, The situation

in Afghanistan and its implications for international peace and security van januari 2022, beschikbaar op https://unama.unmissions.org/sites/default/files/sg_report_on_afghanistan_january_2022.pdf) blijkt dat er een aantal oorzaken zijn van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Enerzijds was er vlak na de machtsovername door de Taliban een tijdelijke onderbreking van de internationale hulp en een verstoring van de handel en het banksysteem. Dit resulteerde in een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash. Daarnaast zorgde de aanhoudende droogte voor voedselonzekeerheid en ondervoeding. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Er kan niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan te wijten is aan gedragingen van actoren, laat staan een opzettelijk handelen of nalaten van actoren. Veeleer blijkt de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het resultaat van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat u de status van subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Na een korte uiteenzetting van de motieven van de bestreden beslissing, licht verzoeker toe als volgt:

"Verzoekster was toen nog maar een kleine jongen, reden waarom hij zich een en ander niet meer helemaal kan herinneren.

Doordat verzoeker tijdens zijn jeugd enkele jaren in Pakistan heeft verbleven, is het voor hem ook moeilijker om bepaalde zaken te vertellen over zijn geboortedorp.

Verzoeker is de mening toegedaan dat het cgvs hiermee onvoldoende rekening mee heeft gehouden.

Inzake zijn facebook wenst verzoeker nog het volgende op te merken. Het cgvs denkt dat verzoeker verschillende talen kan schrijven n.a.v. zijn facebookposts. Verzoeker kan deze talen niet allemaal schrijven. Hij heeft gewoon een copy/paste gedaan. Hij is moslim en heeft de koran gelezen. Van daaruit komen de Arabische teksten. Hij kan niet goed Pashtou schrijven maar wel lezen. Engels kan hij wel redelijk schrijven omdat hij in Pakistan Engels leerde (dit heeft hij ook verklaard op dvz).

Verzoeker zijn Nederlands is in feite beter dan zijn Engels. Verzoeker betwist ten stelligste dat er Latijnse teksten zouden staan op zijn facebook. Hij begrijpt niet waar het cgvs dit vandaan haalt.

Verzoeker heeft verschillende hoogopgeleide vrienden omdat hij samen met hen op straat cricket speelde. Dit waren soms ook Afghaanse mensen die in Pakistan woonden (S. o.a). Verzoeker is zelf niet hoogopgeleid. Hij zou dit echter zeker en vast wel willen.

Verzoeker weet niet zoveel over zijn vader zijn werk bij de PRT omdat verzoeker op het moment van zijn vader zijn werk nog maar een zeer kleine jongen was. Verzoeker zijn vader praatte niet echter over zijn werk met hem, wat volgens verzoeker ook zeker en vast logisch was. Hij was een kind. Welke vader bespreekt effectief zijn werk met zijn kind (zeker als het gevaarlijk werkt is, waardoor hij in de Problemen zou kunnen komen)??? Verzoeker begreep zelf pas op latere leeftijd dat zijn vader voor de PRT werkte. Ze noemden dit de Mosesa. Verzoeker wist enkel als kind dat zijn vader werkzaam was als tolk voor de Amerikanen. Nu hij ouder is, begrijpt verzoeker alles over wat zijn vader van werk deed.

In de beslissing staat dat verzoeker heeft gezegd dat zijn vader voor de 'Engelsen' tolkte. Verzoeker is de mening toegedaan dat hij meer dan waarschijnlijk verkeerdelijk werd begrepen tijdens het interview. Zijn vader tolkte voor de Amerikanen maar de Amerikanen spreken ook Engels, vandaar.

Aangaande de spellingfouten in de documenten van verzoeker zijn vader, kan verzoeker alleen maar aangeven dat hij deze documenten bekam van zijn vader en dat ze van zeer lang geleden zijn. Verder vindt verzoeker het bevreemdend dat het cgvs thans pas dit opwerpt (spellingfouten in documenten) terwijl zij dit voorheen nooit opgeworpen hebben.

Verzoeker kan geen foto's voorleggen van hem en zijn vader aangezien hij nog een kindje was toen zijn vader er werkte en zijn vader druk aan het werk was. Toen verzoeker zijn vader stopte met werken, ging verzoeker naar Pakistan. Vroeger hadden zij ook geen gsm om foto's te maken. Het cgvs heeft in de bestreden beslissing hier onvoldoende rekening mee gehouden.

Verzoeker is de mening toegedaan dat het cgvs onvoldoende zijn specifieke, individuele situatie heeft onderzocht en de situatie in Afghanistan verkeerdelijk inschat.

Indien verzoeker geen subsidiaire bescherming bekomt, waar dient hij dan naar terug te keren?
Niemand kan hem helpen.

Hij heeft geen mogelijkheden om er zich te vestigen. Hij vreest nog steeds voor zijn leven.

De motivering van het cgvs in de bestreden beslissing is, gelet op het voorgaande, niet redelijk, niet zorgvuldig. Minstens is de bestreden beslissing, wat dit aspect betreft niet afdoende gemotiveerd.

Verzoeker is van mening dat hij wel degelijk nieuwe elementen heeft voorgelegd waaruit blijkt dat hij erkend dient te worden als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of in aanmerking dient te komen voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker is aldus van mening dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert een reëel risico zou lopen op ernstige schade, en hij zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen.

Meer in concreto vreest hij een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst, een behandeling die in strijd is met artikel 3 van

Het CGVS meent dat er geen risico meer bestaat voor gewone burgers om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Het geweld ten gevolge van aanslagen of andere incidenten zouden voornamelijk doelgericht van aard zijn, waarbij specifieke personen gevisieerd zijn. Om die reden wordt de status van subsidiaire bescherming omwille van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict niet langer toegekend. Ook heeft het CGVS besloten om de status van subsidiaire bescherming niet toe te kennen op grond van de socio-economische of humanitaire omstandigheden in Afghanistan.

Het CGVS stelt dat de voorwaarden hiervoor niet voldaan zijn.

Verzoeker is de mening toegedaan dat de verslechterde situatie in Afghanistan sedert augustus 2021 (machtsovername door de Taliban) op zich reeds een nieuw element vormt in toepassing van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet en zeker en vast gelet op de activiteiten van zijn vader en gelet op het feit dat hij al 6 jaar in het Westen woont.

Verzoeker is de mening toegedaan dat het niet ernstig is van het cgvs zijn dossier niet te heropenen. Omwille van de gewijzigde situatie in Afghanistan is de kans dat verzoeker op internationale bescherming aanspraak kan maken aanzienlijk vergroot, dit omdat de veiligheids- of mensenrechtensituatie in zijn land van herkomst dermate gewijzigd was bij het indienen van zijn laatste asielaanvraag.

Deze verslechtering van de algemene situatie in het land, zoals blijkt uit betrouwbare bronnen, is ook benadrukt door de Hoge Commissaris voor de vluchtelingen van de Verenigde Naties (UNHCR) in een standpuntnota over terugkeer naar Afghanistan (UNHCR) van 17 augustus 2021.5.2 VN, Violences contre les civils en Afghanistan : record sans précédent au cours des six premiers mois de 2021, 26 juillet 2021, te consulteren op <https://news.un.org/fr/stoij/2021/07/1100682> 3 De Tijd, Geen gedwongen terugkeer naar Afghanistan voor afgewezen asielzoekers, 16 augustus 2021, te consulteren op:

<https://www.tijd.be/politiek-economie/belgie/federaal/geen-gcdwongen-terugkeer-naarafghanistan-voor-afgewezenasielzoekersZ10326047.html> 4 CGVS, OPSCHORTING BESLISSINGEN AFGHANISTAN, 16 augustus 2021, te consulteren op: <https://www.cgvs.be/nl/actueel/opschorting-beslissingen-afghanistan> 5 UNHCR, Position on Returns to Afghanistan, 17 augustus 2021, te consulteren op: <https://www.refworld.org/country/„UNHCR,,AFG,,611a4c5c4,0.html>

[citaat voormelde bron]

De UNHCR beklemtoont dat de recente ontwikkelingen de behoefte aan bescherming van Afghanen doet toenemen, zowel uit hoofde van het Verdrag van Genève van 1951 als uit hoofde van andere vormen van internationale bescherming, waaronder subsidiaire bescherming, zelfs van degenen die reeds aanwezig zijn in landen waar zij reeds vóór de escalade van het geweld in Afghanistan internationale bescherming zouden hebben aangevraagd. Daarnaast benadrukt de UNHCR dat alle verzoeken om internationale bescherming behandeld moeten worden volgens eerlijke en efficiënte procedures. Het is imperatief dat het recht om internationale bescherming aan te vragen niet beperkt wordt.

[Ibid.]

De UNHCR maakt duidelijk dat het intern vluchtalternatief naar een veilig gebied, gezien de onstabiele situatie, niet kan worden gebruikt om de internationale beschermingsstatus te ontzeggen. « In view of the volatility of the situation in Afghanistan, UNHCR does not consider it appropriate to deny international protection to Afghans and former habitual residents of Afghanistan on the basis of an internal flight or relocation alternative.

De Taliban stond zelfs niet toe dat Afghanen naar de luchthaven van Kaboel gingen om het land te verlaten.

De Taliban heeft ook enkele delen van de luchthaven van Kabul in handen.

Ook alle repatriërvluchten van burgers zijn stopgezet, door de toenemende onveiligheid in Kabul.

Op 26 augustus werden bij een dubbele aanslag op de luchthaven van Kabul, die werd opgeëist door Islamitische Staat, niet minder dan 90 mensen gedood en 160 gewond, enkele dagen voor het geplande einde van de evacuatie van buitenlanders en Afghanen die het nieuwe Talibanregime wilden ontvluchten. Het land wordt duidelijk nog steeds bedreigd door terroristen van Islamitische Staat en Al Qaida, naast de Taliban.

Het volgend verzoek van verzoeker diende dan ook als gegrond verklaard te worden.

De overname van het land door de Taliban heeft een uiterst verslechtering van de veiligheidssituatie tot gevolg. De Raad van State heeft geoordeeld dat:

[citaat RvS 1 december 2006, nr. 165 470]

De voormelde elementen, te weten de wijziging van de situatie in Afghanistan, moeten dus worden aanvaard als nieuwe elementen voor de indiening van een nieuw verzoek om internationale bescherming en, a fortiori, van een nieuw verzoek om subsidiaire bescherming.

Deze vergroten de facto wel degelijk de kans op het verkrijgen van internationale bescherming.

De Raad van State oordeelde dat: "Hij heeft met andere woorden elementen ingeroepen die aanleiding kunnen geven tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, met name zoals in de bestreden beslissing wordt gesteld de door betrokkene voorgelegde brief met betrekking tot de nieuwe elementen, die door de Afgaanse kandidaat-vluchtelingen wordt aangehaald. Zoals uit de Memorie van Toelichting (Parl.St., Kamer, Doc 51 2478/001,126) in verband met paragraaf 2 van voornoemd artikel 77 blijkt, kan dit element worden beschouwd als zijnde een nieuw element in de zin van artikel 51/8.

Dat, gelet op het voorgaande, de bestreden beslissing een schending vormt van de materiele motiveringsverplichting, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

De beslissing van het cgvs werd onzorgvuldig genomen. kennelijk onredelijk en is niet afdoende gemotiveerd.

Dat de beslissing van het cgvs, gelet op het voorgaande, dan ook onterecht genomen werd en voornamelijk de materiele motiveringsplicht in de zin van de wet van 29 juli 1991 flagrant schendt.

Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Tevens dient, naar luid van hetzelfde artikel de motivering afdoende te zijn.

Dit betekent dat de beslissing meer dient te zijn dan een louter abstracte en vormelijke stijlformule."

2.1.2. In een aanvullende nota van 2 februari 2023 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA-rapport "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;
- de COI Focus "Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022" van Cedoca van 23 september 2022;
- de COI Focus "Afghanistan. Veiligheidssituatie" van Cedoca van 5 mei 2022;
- het EASO-rapport "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;

- het EUAA-rapport “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*” van augustus 2022;
- het EASO-rapport “*Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul city. Mazar-e Sharif, and Herat City*” van augustus 2020;
- het EUAA-rapport “*Afghanistan: Targeting of Individuals*” van augustus 2022;
- het EUAA-rapport “*Country Guidance: Afghanistan*” van april 2022.

2.1.3. In een aanvullende nota van 6 februari 2023 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- de EUAA COI Query “*Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van 4 november 2022;
- het EUAA-rapport “*Country Guidance : Afghanistan*” van januari 2023.

2.2. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet: “*Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.*”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl. St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers volgend verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutive werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat verzoeker in het kader van zijn huidige, negende verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

In het kader van het huidige verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat verzoeker in eerste instantie de verklaringen die hij in het kader van zijn vorige verzoeken om internationale bescherming heeft afgelegd – dat hij afkomstig is van het dorp Pikhay Khwar in het Achin district in de provincie Nangarhar, dat zijn vader als tolk werkte voor de coalitie en dat hij in Pakistan woonde – herhaalt. Verder haalt verzoeker aan dat hij al zes jaar in België verblijft en dat de Taliban de macht hebben overgenomen in Afghanistan.

Allereerst is de Raad van oordeel dat verzoeker geen afbreuk kan doen aan de motieven van de bestreden beslissing door het louter te volharden in een asielaanvraag dat in het kader van acht voorgaande verzoeken om internationale bescherming als ongeloofwaardig werd beoordeeld. Bijgevolg treedt de Raad na lezing van het administratief dossier de commissaris-generaal bij in de volgende correcte en pertinente vaststellingen: *“Er dient vooreerst te worden aangestipt dat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 13 oktober 2017 uw eerste verzoek afsloot met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon gehecht worden aan uw beweerde herkomst uit Afghanistan, meer bepaald uit Pikhay Khwar, gelegen in het district Achin van de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst kon er evenmin enig geloof gehecht worden aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden was. Tegen deze beslissing hebt u geen beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Al uw daaropvolgende verzoeken om internationale bescherming werden niet-ontvankelijk verklaard gezien u geen nieuwe elementen of feiten aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking zou komen.*

In het kader van uw zevende verzoek werd vastgesteld dat er ondanks de wijziging van uw verklaringen over uw verblijfplaatsen nog steeds besloten moest worden dat u geen werkelijk zicht op uw identiteit en uw herkomst wilde geven. Het CGVS stelde immers vast dat uw verklaringen in het kader van uw zevende verzoek dat u enige tijd in Pakistan zou hebben gewoond, geen nieuw licht lieten schijnen op de eerdere beoordeling van het CGVS dat u uw beweerde herkomst in Afghanistan niet aannemelijk maakte. Voorts stelde het CGVS vast dat u onvoldoende duidelijkheid schepte over uw verblijf in Pakistan. In het kader van uw zevende verzoek vermeldde u niet wanneer u naar Pakistan verhuisde, hoelang u in dit land verbleef of zelfs in welk dorp u woonde (verklaring volgend verzoek d.d. 10 januari 2020). Er werd vastgesteld dat dit niet getuigde van een intentie werkelijk zicht te bieden op uw verleden.

Met betrekking tot het feit dat u aanhaalt dat uw problemen nog steeds actueel zijn (verklaring volgend verzoek d.d. 11 oktober 2021, punt 16) dient gewezen worden op de eerder uiteen gezette historiek van uw dossier waaruit blijkt dat er geen geloof gehecht kon worden aan uw asielmotieven. Het louter vasthouden aan verklaringen die als niet als aangetoond werden beschouwd, is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen. Hoewel u meent dat u via sociale media weet dat uw problemen in uw land van herkomst nog steeds actueel zijn (verklaring volgend verzoek d.d. 11 oktober 2021, punt 16), legt u geen begin van bewijs neer om dit te ondersteunen. Nochtans kan van een verzoeker om internationale bescherming verwacht worden dat hij zo snel mogelijk alle relevante informatie en documenten met betrekking tot zijn vrees overmaakt aan de asielinstanties.

Wat uw opmerking betreft dat u al meer dan zes jaar in België bent (verklaring volgend verzoek d.d. 11 oktober 2021, punt 16), dient vastgesteld te worden dat u hieromtrent geen concrete vrees aanhaalt. Volledigheidshalve kan aangestipt worden dat uit de beschikbare landeninformatie niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in Europa te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen. U toont geenszins aan en uit de beschikbare informatie blijkt niet dat eenieder die na een verblijf in het buitenland naar Afghanistan terugkeert, zou dreigen te worden geconfronteerd met ernstige problemen of te worden gevisieerd of vervolgd. U dient zulks derhalve in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke. U brengt immers geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen; laat staan dat u in concreto aannemelijk zou maken dat, door wie, waar, wanneer of in welke omstandigheden u daardoor zou dreigen te worden gevisieerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd.

Evenzeer oordeelde het CGVS dat er nog steeds geen geloof gehecht kon worden aan het door u aangemeten profiel. Het CGVS aanvaardde uw voorstelling dat u langdurig als Afghaans arbeidsimmigrant in Pakistan verbleef niet. Het CGVS achtte het ongeloofwaardig dat u niet naar school ging in Pakistan en werkte in een kledijhandel. Zo werd er onder meer gewezen op de vaststellingen bij uw eerste verzoek waaruit bleek dat u over een hoogopgeleide vriendenkring in Pakistan beschikte, op het feit dat uit uw facebookprofiel bleek dat u zeer veel berichten postte in het Nederlands, Engels, Pashtou, en zowel in het Latijns als in het Arabisch alfabet. Het CGVS concludeerde dat u nog steeds geen zicht bood op uw identiteit, op uw herkomst uit Afghanistan en op de omstandigheden van uw verblijf in Pakistan. U diende geen beroep in tegen deze beslissing. In het kader van uw achtste verzoek bracht u geen elementen aan die een nieuw licht konden doen schijnen op de vaststellingen die het CGVS maakte in het kader van uw zevende verzoek. Er diende immers vastgesteld te worden dat u geen elementen aanbracht die een nieuw licht deden schijnen op de vaststelling dat u uw beweerde herkomst uit Afghanistan niet aannemelijk maakt en dat u onvoldoende zicht bood op uw verblijf in Pakistan, herkomst uit Afghanistan en het door u aangemeten profiel. U diende geen beroep in tegen deze beslissing. Er resten u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en de beoordeling ervan staat vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden. Uw stelling dat enkel u en niet uw familie in Pakistan woonde werpt immers geen nieuw licht op voorgaande vaststellingen (verklaring volgend verzoek d.d. 11 oktober 2021, punt 16).

Aangaande uw verwijzing naar de machtsovername door de taliban; het gegeven dat u naar voren schuift dat uw vader als tolk voor de coalitie werkte en dat de taliban elke persoon bedreigt die gewerkt heeft met de vorige coalitie en de EU of Amerika (verklaring volgend verzoek d.d. 11 oktober 2021, punt 16) en het feit dat u aanhaalt dat uw familie verstopt leeft gezien de taliban alle mensen opsporen en vermoorden (verklaring volgend verzoek d.d. 11 oktober 2021, punt 21) dient, behalve het feit dat er in het verleden geen geloof gehecht werd aan uw asielmotieven, ook benadrukt te worden dat het door u geschetste profiel van uw vader als tolk bij het Provincial Reconstruction Team (PRT) niet aannemelijk is. Hier kan vooreerst gewezen worden op de volgende passage uit de beslissing van het CGVS in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming: "Zo omschrijft u het Provincial Reconstruction Team (PRT), waarvoor uw vader drie jaar gewerkt zou hebben als tolk, als een firma (CGVS, p. 4-5). Een PRT was echter een organisatie die burger- en militair personeel combineerde onder leiding van de VS of een andere ISAF-coalitiepartner om de veiligheid, het bestuur en de economische ontwikkeling in onveilige regio's die slecht toegankelijk waren voor ngo's te verbeteren (zie administratief dossier). De PRT van Nangarhar werd opgericht in 2004 onder leiding van de VS (zie administratief dossier). Het is daarom merkwaardig dat u steevast verklaart dat uw vader voor de Engelsen tolkte (CGVS, p. 4-5, 7). Gevraagd welke werken het PRT in uw regio gedaan heeft, zegt u dat het PRT niet bestond in uw dorp en dat er andere firma's naar uw dorp kwamen (CGVS, p. 5). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat het Nangarhar PRT zeer actief was en voor honderden miljoenen dollars aan projecten uitvoerde in Nangarhar vanaf haar oprichting tot in 2010, waaronder in de onveilige districten grenzende aan Pakistan zoals Achin (zie administratief dossier). Daarnaast stelt de aanbevelingsbrief voor uw vader die u neerlegt dat uw vader drie jaar lang voor de PRT tolkte in uw district, Achin. Dat u als zoon van een tolk van het Nangarhar PRT niet in staat bent een correcter beeld te schetsen van wat het PRT was en waar het actief was, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw levenslange verblijf in Achin.". Voorgaande vaststellingen doen niet alleen vraagtekens rijzen bij uw beweerde verblijf in Achin, maar zetten ook de geloofwaardigheid van het beweerde werk van uw vader voor het PRT op de helling. De ongeloofwaardigheid van het werk van uw vader wordt ook bevestigd door het feit dat u niet op de hoogte was hoe uw vader deze job kreeg (notities CGVS d.d. 26 januari 2017 (CGVS), p. 4). Deze vaststellingen nopen ertoe te besluiten dat het werk van uw vader voor het PRT niet geloofwaardig is. De documenten die u in het kader van uw eerste verzoek neerlegde overtuigen allerminst van het tegendeel. Vooreerst kan aangestipt worden dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse documenten kunnen verkregen worden waardoor er zeer weinig waarde aan gehecht kan worden aan dergelijke documenten. Bovendien dienen enkele bedenkingen gemaakt te worden bij de door u voorlegde documenten. Zo kan vastgesteld worden dat de door u neergelegde aanbevelingsbrief met betrekking tot het werk van uw vader voor het PRT bukt van de taalfouten. Zo staat er subjct in plaats van subject, mettings in plaats van meetings en repore in plaats van report. Ook is het gebruik van hoofdletters in deze brief niet correct. Zo staat er 'Abbas Skillfully Translated'. Het komt allerminst geloofwaardig over dat een aanbevelingsbrief van het PRT dergelijke taalfouten zou bevatten. Ook komt deze brief allerminst authentiek over. De logo's van de hoofding zijn van een slechte kwaliteit en doen uitschijnen dat dit document veeleer geproduceerd werd

aan de hand van knip-en plakwerk dan dat het daadwerkelijk origineel is. Met betrekking tot de beweerde foto's van uw vader op zijn werk kan opgemerkt worden dat het bevreemdend is dat u er niet in slaagt om foto's van u en uw vader samen neer te leggen indien dit daadwerkelijk uw vader zou zijn (CGVS, p. 11). Dat uw moeder zocht naar foto's van u en uw vader samen maar er geen vond, biedt hier geen afdoende verklaring voor (CGVS, p. 11). Het appreciatiecertificaat dat u neerlegt is niet van die aard dat het de geloofwaardigheid van het werk van uw vader kan herstellen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Er dient dus besloten te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan de voorgehouden werkzaamheden van uw vader voor het PRT.

Zelfs indien enig geloof gehecht zou kunnen worden aan de beweerde werkzaamheden van uw vader voor het PRT, quod non in casu, dan nog dient vastgesteld te worden dat uit de door u neergelegde aanbevelingsbrief blijkt dat hij slechts tot 15 december 2007 voor het PRT gewerkt zou hebben en dat u doorheen de behandeling van uw verzoeken nooit geloofwaardige problemen met betrekking hiertoe heeft aangehaald. U verduidelijkt geenszins waarom de taliban nog steeds interesse in de persoon van uw vader zou hebben zo'n vijftien jaar na zijn beweerde activiteiten als tolk en zo'n tien jaar na zijn verdwijning (CGVS, p. 4). Uit de Afghanistan Country Focus van Easo van januari 2022 (te raadplegen op : https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) blijkt dat er inderdaad vroegere werknemers van buitenlandse troepen het slachtoffer werden van wraakacties van leden van de taliban. De informatie verduidelijkt evenwel ook dat er geen sprake is van systematische vervolging van vroegere werknemers maar van individuele incidenten verspreid over het hele land. Bovendien blijkt er eveneens dat familieleden slechts in sommige gevallen gevisieerd werden en dan in het bijzonder in de zoektocht naar de vroegere werknemer. Een loutere verwijzing naar het werk van een familielid kan derhalve niet volstaan om een beschermingsnood in hoofde van een verzoeker aan te tonen. Dit dient in concreto aangetoond te worden en dat is hier allerm minst het geval. Specifiek gevraagd naar bedreigingen naar uw persoon, antwoordde u louter dat de taliban elke persoon bedreigt die gewerkt heeft met vorige coalities en de EU of Amerika (verklaring volgend verzoek 11 oktober 2021, punt 16). Dit is een zeer algemene opmerking waarmee u geenszins in concreto aantoont dat u vervolgd zou worden omwille van het vermeende werk van uw vader. Er moet dan ook besloten worden dat u door uw verwijzing naar het werk van uw vader geen nieuw element aanhaalt dat uw kans op een beschermingsstatus aanzienlijk vergroot."

Bij gebrek aan een verweer tegen de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, worden deze door de Raad integraal overgenomen: "Met betrekking tot uw verklaringen dat uw broer I.(...) aangevallen werd door onbekenden (verklaring volgend verzoek d.d. 11 oktober 2021, punt 13) dient vastgesteld te worden dat u hier slechts zeer beperkte verklaringen over geeft. U zegt louter dat hij werd aangevallen door onbekenden en dat hij het overleefde (verklaring volgend verzoek d.d. 11 oktober 2021, punt 13). U werpt dit niet op als nieuw element en u legt geen begin van bewijs neer met betrekking hiertoe neer (verklaring volgend verzoek d.d. 11 oktober 2021, punt 16).

U laat na om uiteen te zetten of en om welke redenen dit eventueel in uw hoofde van een beschermingsnood bij terugkeer naar Afghanistan zou kunnen getuigen. Gelet op de vaagheid van uw verklaringen, het gebrek aan bewijs en het ontbreken van enige verdere uitleg met betrekking tot een eventuele vrees in uw hoofde, kan dit dan ook niet beschouwd worden als een nieuw element dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt."

De Raad concludeert dat verzoeker met bovenstaand betoog geen nieuwe elementen voorlegt die de kans aanzienlijk vergroten dat hij als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Waar verzoeker nog verwijst naar zijn verblijf in het westen van zes jaar, oordeelt de Raad als volgt.

Een louter ontwikkelde westerse levensstijl is geen afdoende reden om te worden erkend als vluchteling, tenzij verzoeker aannemelijk maakt dat zijn westerse gedragingen een uitingsvorm zijn van een godsdienstige of politieke overtuiging. Het moet dan gaan om verwesterd gedrag dat is gebaseerd op een godsdienstige of politieke overtuiging en dat bijzonder belangrijk is voor verzoeker om zijn (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden.

Daarnaast is het niet ondenkbaar dat een verzoeker die zich na terugkeer naar Afghanistan inspant om zich aan te passen toch een godsdienstige of politieke overtuiging wordt toegedicht, waardoor hij of zij toch een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico loopt op een onmenselijke behandeling.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO *Afghanistan Country Focus* januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de-facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO *Afghanistan Country Focus*, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA *"Afghanistan security situation"* augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van *"wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing"*, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *"Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022"*, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"* augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat *"zina"* betreft – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan – *taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*).

Wat personen betreft die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA, *"Afghanistan targeting*

of individuals”, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA “Guidance Note” van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query “Afghan nationals perceived as ‘Westernised’”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadverwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest “*Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk*” van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “to play the game”. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele

beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort. Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in de aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “Country guidance: Afghanistan” januari 2023, p. 21 en 72-79).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Te dezen verwijst verzoeker naar het risico dat hij zou lopen indien hij terugkeert naar Afghanistan wegens zijn verblijf in België.

In casu stelt de Raad vast dat verzoeker een jonge man is van ongeveer 27 jaar oud die in oktober 2015 in België is aangekomen. Verzoeker brengt geen enkel bewijsstuk aan in verband met andere pertinente elementen die zouden kunnen wijzen op een dermate verwestering of integratie in de Belgische samenleving waardoor hij zich onmogelijk terug zou kunnen aanpassen aan een Afghaanse levensstijl in Afghanistan. Verder stelt de Raad vast dat verzoeker verklaart van Pashtoun origine te zijn, een dominante etnie in Afghanistan.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, noch zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu er geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde persoonlijke problemen, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar Afghanistan omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden geïsoleerd door de taliban.

Wat de machtsovername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke. Bovendien wijst de Raad er nog op dat verzoeker in de loop van de administratieve procedure op geen enkel moment gewag heeft gemaakt van een dergelijke vrees.

In acht genomen wat voorafgaat, kan de machtsovername door de taliban in hoofde van verzoeker niet worden beschouwd als een element dat de kans aanzienlijk vergroot dat hij als vluchteling kan worden erkend omwille van het feit dat hij enige tijd in het Westen heeft doorgebracht.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: “*vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)*”.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker (EASO *Judicial Analysis: Qualification for international protection (directive 2011/95/EU)*, december 2016, p. 109).

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van januari 2023 (p. 111: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer preciaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene preciaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de preciaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Tot slot zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdendeerd of dat hij behoort tot een groep van geïdendeerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Afghanistan zou hebben gekend.

De Raad is aldus van oordeel dat de door de verzoeker aangehaalde huidige humanitaire situatie in Afghanistan geen nieuw element is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Afghanistan een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Verzoekers verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan is echter niet relevant, gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit de provincie Nangarhar in Afghanistan niet aannemelijk maakt. Hierdoor maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Verzoekers verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Somalië is bijgevolg niet dienstig.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien, zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de “*Country Guidance Afghanistan*” van januari 2023.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie, noch voert hij persoonlijke omstandigheden aan of zijn deze aan de orde die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen.

De Raad is aldus van oordeel dat de door de verzoeker aangehaalde preciaire veiligheidssituatie in Afghanistan geen nieuw element is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Er zijn ook geen specifieke elementen in het dossier aanwezig die een ander licht werpen op de beoordeling van de vorige verzoeken om internationale bescherming.

Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er *in casu* geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Voorts heeft de commissaris-generaal in overeenstemming met artikel 57/6/2, § 2, van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze geoordeeld dat een terugkeerbesluit niet leidt tot refoulement.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.4. De Raad kan de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verwerpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig april tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP